

VÁNOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

HRÁDEK DYJÁKOVICE VALTROVICE
STRACHOTICE SLUP JAROSLAVICE

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

V říjnu 2021 by mělo vyjít již sté číslo našeho Zpravodaje. A tak náš Zpravodaj k tomuto výročí zase hledá maličko novou tvář. Jakou, to ještě přesně nevíme. Možná to bude chvílemi takové bloudění v mlze. Rádi bychom vám na stránkách našeho Zpravodaje přinášeli křesťanské pohledy na situace a události ve společnosti, představovali vám křesťanskou spiritualitu, informovali vás o významných výročích a o tom, co se děje v našich farnostech. Věříme, že se nám časem podaří najít přehlednou formu, abyste se ve Zpravodaji lehce orientovali a rychle v něm našli potřebné informace. Budeme rádi, když nám sdělíte, co byste například od Zpravodaje očekávali vy.

Za přípravný tým Zpravodaje P. Jindřich Čoupek

Křesťanské ctnosti – Křesťanské ctnosti – Křesťanské ctnosti

Něha

Nedávno jsem četl článek s názvem „Zachraňme něhu“ a rád bych se s vámi podělil o některé myšlenky, protože si myslím, že tato vlastnost k Vánocům patří.

Co je to vlastně něžnost? Něžnost je odvaha bez násilí, síla bez tvrdosti, láska bez hněvu. Je to především pokoj – opak války, krutosti, agresivity, násilí, necitlivosti. Je to respekt, ochrana, shovívavost. Je to odmítnutí způsobit utrpení jakémukoli stvoření.

Něžnost je: - pozdravit první - pochválit jídlo - odložit mobil a podat ruku - pamatovat na narozeniny druhých - oslovovat jménem - používat utěšující slova - podat deku tomu, kdo se třese zimou - být přítomný, ale nevtírat se

Něžnost: - naslouchá bez stresu o čas - radši nosí květiny živým než svíčku mrtvým - víc říká „my“ než „já“ - odmítá aroganci - odpovídá s úsměvem - nezdvíhá hlas - dává přednost osobě před televizí.

Něžnost není změkčilost, naopak druhé chrání a ochraňuje. **Něžnost je** mazivem lidských vztahů, ochucovadlo života. Když vypadne něžnost, nastoupí krutost. Něžnost podněcuje něžnost, tak jako nenávist může podněcovat nenávist. *Připravil o. Nik*

„Čiňte skutky něžnosti a to co je pěkné, dělejte jen tak.“ ☺

Něžný papež

Nevím, jestli víte, jak často se téma něhy objevuje na rtech papeže Františka. Už ve svém inauguračním projevu 19.3. 2013 - na svátek sv. Josefa - vyzdvihl něhu tohoto ochránce svaté rodiny. Zde jsou jeho slova:

„Péče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba žít ji s něhou. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak, pojí se k síle ducha a k všímavosti, k soucitu a k opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. **Nesmíme se obávat dobroty, něhy!**

Povolání být ochráncem se netýká pouze křesťanů. Zahrnuje jednoduše lidskou dimenzi, týkající se každého člověka. Být ochráncem znamená chránit celé tvorstvo, krásu stvořeného světa. Znamená to mít v úctě každého Božího tvora i prostředí, v němž žijeme. Znamená to chránit lidi a projevovat láskyplnou péči o každého člověka, zvláště o děti, starší osoby, potřebné a ty, na které nejčastěji

zapomínáme. Znamená to pečovat jeden o druhého v našich rodinách: manželé a manželky nejprve chrání jeden druhého a poté, jako rodiče, též své děti, ty pak zase v daný čas ochraňují své rodiče. Znamená to budovat upřímná přátelství, v nichž se navzájem chráníme s důvěrou, úctou a laskavostí. Všechno bylo koneckonců svěřeno do naší ochrany a každý z nás je za to odpovědný. **Bud' me ochránci Božích darů!**

Kdykoli totiž lidé této své odpovědnosti nedostojí, kdykoli nevěnujeme dostatečnou péči stvoření ani svým bratřím a sestrám, otevírá se prostor ke zkáze a srdce se zatvrzují. V každém dějinném období se bohužel najdou „Herodové“, jež osnují smrt, přinášejí zkázu a hyzdí tvář lidstva.

Nikdy nezapomínejme na to, že skutečná moc spočívá ve službě a že také papež, má-li uplatňovat svou moc, musí o to více vstupovat do služby, jež svého zářivého vrcholu dosáhla na kříži. Musí se nechat inspirovat pokornou, konkrétní a věrnou službou svatého Josefa a podobně jako on otevírat svou náruč, aby v ní chránil všechny Boží lid a s něžnou láskou objímal celé lidstvo, zvláště lidi nejchudší, nejslabší a nejméně významné, všechny ty, které zmiňuje Matouš v úryvku o posledním soudu lásky: hladové, žíznivé, cizince, nahé, nemocné i vězně (srov. Mt 25,31-46). **Chránit umí jen ten, kdo slouží s láskou!**“

O Vánocích 2013 téma něhy papež dále rozvinul: „Vánoce jsou pro mě především útěchou a setkáním s Bohem, který hledá svůj lid. Bůh, který se s námi setkává, nám říká dvě věci. První je: Mějte naději. Bůh vždy otevírá dveře, nikdy je nezavírá. Je tatínkem, který nám otevírá dveře. Druhé je: Nebojte se něhy ... Když křesťané zapomenou na naději a něhu, stávají se chladnou církví, která se spojuje s ideologiemi a světskými postoji. Oproti tomu Boží prostota nám říká: jdi dál, já jsem Otec, který tě objímá. Mám strach, když křesťané ztratí naději a schopnost druhého obejmout a pohladit. Možná proto, když se dívám do budoucnosti, mluvím tak často o dětech a starých lidech, tedy o těch nejbezbrannějších.

A v roce 2016 pokračoval: „Něha! Pán nás miluje něžně. Zná nádherné umění pohladit – v tom spočívá Boží láskyplnost. Nemiluje nás slovy. Přistupuje k nám a s něhou nám dává svou lásku. Blízkost a něžnost! Právě tak miluje Pán, který se k nám láskyplně přibližuje a dává nám všechnu svou lásku i v těch nejmenších věcech. Právě blízkost a něžnost nám ukazují sílu Boží lásky. Cítíme-li se silnými, nikdy nezakusíme Pánovu něhu, Pánovo tak krásné pohlazení. „Neboj se, já jsem s tebou, беру tě za ruku...“ Těmito slovy nám Pán umožňuje chápat onu tajemnou lásku, kterou k nám chová.

Vánoční bohoslužby v našich farnostech:

	24.12.2020 Štědrý večer	25.12.2020 Boží Hod ván.	26.12.2020 Sv. Štěpán	31.12.2020 Silvestr	1.1.2021 Nový rok
Hrádek	22.45	---	11.00	17.30	11.00
Dyjákovice	16.00	9.30	9.30	---	9.30
Valtrovice	---	11.00	---	---	---
Jaroslavice	21.00	---	---	---	8.00
Slup	24.00	---	8.00	---	---
Strachotice	21.00	8.00	---	16.00	---
Přímětice	22.00	9.30	9.30	17.30+23.30 ador.	9.30
Kuchařovice	16.00	8.00	8.00	15.00 ador.	8.00
Mramotice	---	11.00	11.00	15.00 ador.	11.15
Čitonice	20.30	11.00	11.00	16.00	11.00
Lukov	---	---	17.00	---	17.00
Milíčovice	---	---	---	16.00	---
Hor. Břečkov	---	---	---	---	---
Lesná	20.00	---	---	---	---
Prosiměřice	22.00	8.00	---	23.00 ador.	8.00
Bantice	---	---	9:30	---	---
Vítonice	---	---	8:00	---	---
Práče	16.00	9.30	---	17.30	9.30
Těšetice	24.00	---	---	---	11.00

Svátek Svaté Rodiny připadá letos na neděli 27.12. Nejdražším darem, který dětem můžeme dát, je náš čas a naše věrnost v manželském vztahu. Jeden ze způsobů, jak věrnost upevňovat, je i obnova manželských slibů.

A vás, milí farníci, prosíme, abyste ostatní na tuto bohoslužbu pozvali.

***Pokojné prožití svátků vánočních,
hojnost Božího požehnání
a ochranu Panny Marie
v roce 2021***

***přejí Vám i Vaším rodinám Vaši kněží
P. Pavel, P. Jindřich a P. Marek.***

Některé příležitosti ke svaté zpovědi:

Hrádek – Ne 20.12. 15.00 -15.30

Dyjákovice – Ne 20.12. 15.40 -16.15

Strachotice – Po 21.12. 16.00 -16.30

Slup – Po 21.12. 16.35-17.05

Jaroslavice – Po 21.12. 17.10-17.35,
pak mše svatá

Valtrovice – Čt 17.12. 17.15 - 18.00,
pak mše svatá

Vítonice - Pá 18.12. od 17.00

Práče - Út 22.12. od 16.30 do 18.00

Bantice - St 23.12. od 17.00

Prosiměřice - Ne 20.12. ve 13.30 kaj.
bohosl. a od 14.00 zpověď

Těšetice - Po 21.12. od 17.00

Citonice - Čt 17.12. od 16.30 do 17.30

Hor. Břečkov - So 12.12. od 16:30

Lukov - So 19.12. od 16.30

Kuchařovice - Čt 17.12. od 16.30

Mramotice - So 19.12. od 17.00

Přímětice - Ne 22.12. od 17.30

Organizace Tříkrálové sbírky:

- V sobotu 9.1. v 9.00 hod v kostele **ve Strachoticích** začne společným požehnáním koledníků Tříkrálová sbírka pro Strachotice, Micmanice, Slup a Oleksovičky.
- V sobotu 16.1. v 9.00 hod v kostele **v Hrádku** začne Tříkrálová sbírka pro Hrádek, Dyjákovice, Valtrovice, Křídlovky a Velký Karlov.
- **V Přímětích** začne Tříkrálová sbírka požehnáním koledníků při mši svaté v sobotu 9.1. v 9.00.
- **V Práčích a v Prosiměřicích** bude tříkrálová sbírka v sobotu 16.1. od 9 hod. **V Těšeticích** tutéž sobotu od 14 hod. Sraz koledníků je vždy u kostela.
- **Jako každý rok budeme rádi za koledníky z řad dětí i za doprovázející z řad rodičů. – Předem děkujeme.**

Ať nám betlémské světlo přinese pokoj a radost...

Betlémské světlo bude od středy 23.12. v předsíni kostela ve Valtrovicích, v Křídlovkách v kapli, v Hrádeckém kostele v předsíni, v Dyjákovicích v předsíni kostela, v Jaroslavicích v bočním vchodu kostela a také v Jaroslavicích a ve Slupi v obchodech pana Jugy.

V Přímětích přivítáme betlémské světlo ve středu 23.12. v 19 hod na sídlišti u kříže před budovou školy. Na Štědrý den od 9 hod bude světlo k dispozici v předsíni přímětického kostela.

Na Štědrý den v 11 hod si můžete přijít s dětmi zaspívat koledy a zapálit betlémské světlo do kaplí v Kuchařovicích, Mramotcích, na Kasárnách a nově také v Kravsku.

V Těšeticích u kostela přivítáme betlémské světlo 24.12. ve 13:30. V Prosiměřicích u kostela ve 14:00. Ve Vítonicích u kaple v 14:30 a v Banticích u kaple v 15:00. V Práčích po mši svaté, která bude v 16 hod.

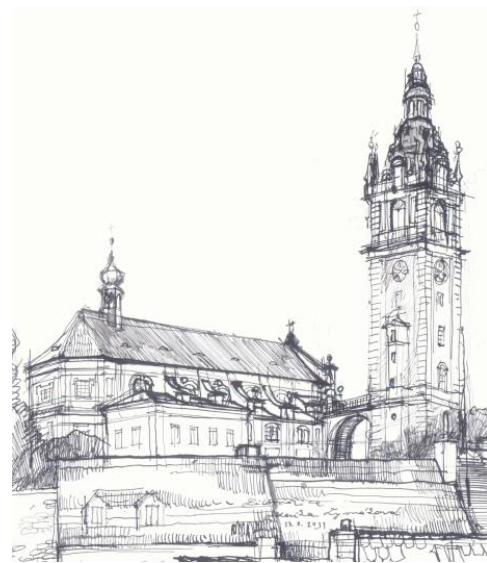
P. Josef Vlček, který dlouho působil jako farář v Jaroslavicích, oslavil nedávno 80 let života. **Napsal nám dopis...**

V neděli 25.října jsem nemohl oslavit 80-ku pro stav nouze, mši sv. však vysílala naše farní televize. Děkuji za přání a modlitby, jsme duchovně spojeni. Světlo světa jsem spatřil 22.10.1940 v 22 hod. Pokřtěn jsem byl ve šlapanickém kostele 26.10. důstojným pánem katechetou P. Josefem Soukupem, pozdějším „Velkým náčelníkem“ dětských soutěží. Také mě zkoušel při biblických závodech a při farním konkurzu z kázání. Kmotřenkou mi byla tatínkova sestra Božena Hanzlová s manželem Františkem. Neměli vlastní děti a tak nás měli jako vlastní: mne i bratra P. Milana. Pomáhali nám podle možností také hmotně při studiu na kněze. Jméno Josef Bohuslav mi dali rodiče podle známého katolického skladatele Josefa Bohuslava Foerster. Kéž bych chválil Boha na přímluvu oblíbeného světce papeže Františka – Josefa! Knihu o naší rodině **K výšinám** sepsanou maminkou Josefou ještě mám k poslání, také **Šlapanické pověsti a paměti** s přidanými duchovními zážitky. ,...

*Díky všem gratulantům. Rád vám i vašim blízkým vděčně žehnám v Kristu a Marii
Váš šlapanický rodák a výpomocný duchovní P. Josef Vlček*

... a také zavzpomínal na své kněžské začátky...

Bylo to 29. března 1963, kdy jsem byl po týdenních exerciciích svěcen v Litoměřicích, kde byla jediná bohoslovecká fakulta v českých zemích na podjáhna a 30.března na jáhna. Začátkem června 1963 jsem konal poslední zkoušku před kněžským svěcením u otce P. Jana Peprly. Jemu jsem poslední dva měsíce pomáhal v kanceláři a navštěvoval jsem některé přednášky na fakultě. Ve stejnou chvíli odevzdával svou duši Bohu nezapomenutelný papež, blahoslavený Jan XXIII, a ve svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova byl zvolen papežem Pavel VI. A už v neděli 23. června leželo nás 17 jáhnů, kandidátů svěcení z českých a moravských diecézí, na zemi v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích před

nitranským biskupem Mons. Eduardem Nécseyem. Ten byl pro svoji nebojácnost v době rudé totality jmenován Svatým otcem Pavlem VI. osobním arcibiskupem. Dr. Ambroz Lazík, biskup z Trnavy, byl v té době právě nemocný a v českých zemích nebyl ani jeden biskup volný. Všichni byli v izolaci a nesměli konat biskupskou službu. Po zpěvu litaní ke všem svatým jsem při vkládání biskupových rukou pocítil úžasnou sílu milosti a moci a děkoval Pánu Bohu za toto vyvolení. Následovalo předání dalších symbolů kněžské moci. Byla to nezapomenutelná chvíle, za kterou celý život děkuji.

První mši svatou – tzv. primiční - jsem slavil 30.6. v rodných Šlapanicích. Bylo velmi pěkné počasí, sluneční paprsky byly znamením Boží přízně. Motto primičního oznámení „Za hlasem Tvým jsem šel, Pane, dej sílu duši mé!“ mne pak provázelo jako má prosba. Místo zakázaného průvodu od domu jsem jel autem, které bylo obklopeno

stárky ve slováckých krojích z Velkých Pavlovic. Před kostelem bylo přivítání za velké účasti. Církevní tajemník nepovolil primici venku, kostel byl ale přeplněný. O poslání kněze nadšeně kázal můj příbuzný P. Karel Válka, farář z Jimramova, kde působil 57 let. Asistoval náš soused katecheta P. Jan Komon a dva mí bratři, P. Milan a Jiří. Žehnal jsem rodičům ke stříbrnému výročí jejich sňatku. Novokněžské požehnání jsem uděloval pak na více místech. Prvním kaplanským místem byly Klobouky u Brna.

... a na svou cestu ke kněžství ...

Těžko se to dá vyjádřit několika větami. Od mládí jsme se denně večer vkleče všichni doma modlili před obrazem Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, jemuž je naše rodina zasvěcena, za to, aby si Pán Bůh někoho z nás vyvolil za svého kněze. V soutěži ministrantů jsem byl první. Ve 2. třídě jsem přečetl celý Nový Zákon a diktoval jsem jej tatínkovi do těsnopisného přepisu. Četl jsem také Ráčkovy České církevní dějiny. Ve škole jsem dělal úspěšně biblické závody, pan kaplan Ant. Střelec mě učil latině. Bratr s ním taky vyvolával barevné fotky, což byla tehdy novinka. Takže rozhodnutí pro kněžství nebylo velkým překvapením, vždyť jsme se na kněžství už od mládí připravovali.

Jenže doba byla nepříznivá, maminka jako učitelka byla nucena, aby nás neposílala do náboženství, což bylo bezvýsledné. Když jsme pak dva šli do bohosloví, nesměla učit. Tatínek byl na stejný den, 30.6.1958, propuštěn z práce, musel dělat u pěnostrusky na Ostravsku. Bylo nás 5 dětí, sestry nesměly studovat, ale Bůh nás neopustil. Našli se dobří lidé, kteří nám pomáhali. I maminy sestry byly velmi zbožné. Teta Jana byla svobodná a pomáhala spolu s babičkou při naší výchově. Tetička Marie zemřela mladá, v 21 letech, v pověsti svatosti a jistě se za nás přimlouvala. Jezdili jsme každý rok na poutní místo Sv. Hostýn, kde jsme se cítili tak dobře u Vítězné ochránkyně Moravy. Setkali jsme se tam i s panem kardinálem Tomáškem, on nám později přivezl obraz požehnání Sv. otce Pavla VI. Pro naši rodinu (v r. 1966).

Na jedenáctiletce v Brně – Židenicích jsem maturoval se samými jedničkami. Přesto nebylo jisté, zdali se dostanu do semináře, protože záleželo i na posudku z obce apod. Ve Šlapanicích mi napsali, že nejsem doporučen k dalšímu studiu (s pozn. mimo bohosloví). K přijímacímu pohovoru do Litoměřic jsme jeli s panem provinciálem od minoritů. Bratr P. Milan byl přijat za litoměřickou diecézi, já jsem zůstal za brněnskou, ale museli jsme losovat, kdo z nás čtyř „Brňáků“ půjde do českobudějovické. I v semináři jsem hrál ping-pong, odbíjenou a kopanou. Skončením studia r. 1962 ale moje cesta ke kněžství neskončila, neměl jsem totiž kanonický věk (24 roků) ke svěcení, proto jsem musel ještě rok počkat. Dělal jsem skladníka v Kovopodniku v Brně, pomocníka při opravách na Sv. Hostýně, v zimě kostelníka v Brně - Husovicích. Také mne pozvali k vojenskému odvodu a napsali mi titul „nevysvěcený kněz“. Naštěstí mne vojna minula pro slabý zrak. Podařilo se překonat i potíže od tehdejších úřadů, jak nám sdělil P. Románek. Svěcen jsem byl s bohoslovci ročníku studia 1958 – 1963.

Připravil P. Pavel Sobotka

Modlitba ve skrytosti podle trapistického mnicha Thomase Kithinga

Článek o modlitbě ve skrytosti byl uveřejněn v čísle dominikánské teologické revue *Salve*. Přečetl jsem jej několikrát a pokusil jsem se o stručnější výtah pro náš Zpravodaj. Rád bych upozornil na to, že jsem se snažil pochopit a porozumět, ale ne vždy se mi to úplně podařilo. Píši tedy o něčem, čemu sám úplně nerozumím a s čím sám mám jen malou zkušenost. Přesto se po duchovní cestě, kterou bratr Tomáš vytyčuje, snažím trochu kráčet. Pokud byste něčemu v mém psaní nerozuměli, ať vás to příliš neleká. Třeba bude jednou příležitost si o tom popovídat.

Bratr Tomáš vychází z Ježíšova výroku „*Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře, a modli se k svému Abba, který zůstává skryt; a tvůj Abba, který vidí, co je ukryto, to odplatí.*“ (Mt 6,6)

Nejprve vysvětluje pojem Abba – tatínek – nové jméno, které dává Bohu Ježíš. Převládalo přesvědčení, že Bůh je transcendentní, nedostupný, vzdálený – přísný a spravedlivý soudce. Oslovením Abba Ježíš zjevuje, že Bůh je zároveň nekonečně milosrdný, laskavý a blízký. Tedy tím základním postojem, který nám Ježíš doporučuje pro naši modlitbu ve skrytosti, je uvědomění, že Bůh je Abba: blízký, účastný, jemný, milující, sklánějící se. Žasneme nad tím, jak se v Bohu podivuhodně snoubí jeho

nekonečná transcendence (přesažnost) s jeho nekonečnou imanencí (blízká přítomnost).

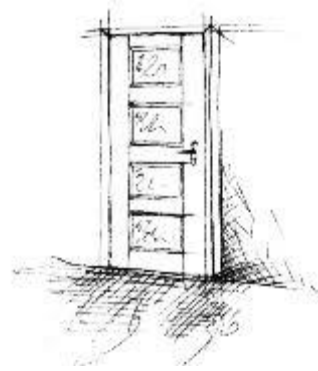
Když ty se modlíš... V předchozím hovoří Ježíš o těch, kteří se modlí na rozích ulic, aby ukazovali druhým, že se modlí. Jde jim tedy v jejich modlitbě o ně samotné. Ježíš radí, že to máme dělat jinak: modlitba je na prvním místě vztah s přítelem a ten potřebuje intimitu. Jen tenkrát nás povede k poznání Boha. Bratr Tomáš dokonce píše: „Když se chceš ve své praxi posunout za znamení, zázraky, údiv a duchovní útěchy, zkus tohle.“ Rozumím tomu takto: „Existuje víc než „vyslyšení“ modlitby a to víc je poznání Boha a sjednocení se s ním. K tomuto je dobře v modlitbě směřovat.“

Vejdi do svého pokojíku ... Alespoň z počátku, než člověk získá určitý návyk, je nutné pro svou modlitbu vyhledat tiché místo: buď ve svém domě nebo zajít do přírody nebo do kostela. Dále však bratr Tomáš rozlišuje vnější ticho a vnitřní ticho a vysvětluje, že ten pokojík se nachází v našem nitru. Vejití do svého pokojíku znamená odpoutat se od běžné psychologické pozornosti vůči každodennímu životu s jeho zmatkem, hlukem, obavami a množstvím komentářů, které nám probíhají neustále hlavou o lidech a událostech, a emocionálních reakcí na ně. Bratr Tomáš mluví o tyranii přehnané identifikace s tím, co se děje na povrchu našeho vědomí, která nám brání zakusit intuitivní úroveň, která svou vlastní přirozeností tíhne k tomu, být mnohem pokojnější, klidnější a otevřenější přítomnosti a vedení Boha přebývajícího v nás. Kdykoli se přehnaně identifikujeme, odcizujeme se jaksí sami sobě. Intuitivní úroveň svou povahou

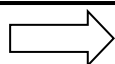
táhne k tichu. Je blíže nejvnitřnějšímu středu našeho bytí, jež je pravým Já, a Trojici, zdroji našeho bytí na každé úrovni tělesné, duchovní i duševní.

Zavři za sebou dveře ... Odpoutat se od debaty, kterou sami se sebou stále vedeme a v níž hodnotíme a komentujeme a soudíme věci, lidi a události okolo nás, není vůbec jednoduché! Naše myšlenky nás budou stále pronásledovat a budou stále klepat na dveře našeho pokojíku. Zavřené dveře však znamenají naše rozhodnutí nevěnovat jim pozornost. Kdykoli se během modlitby objeví zvláštní myšlenka, která nás bude chtít zaměstnat, znovu potvrdíme svůj původní záměr zavřít za sebou dveře, a to tím, že se co nejklidněji vrátíme ke svatému symbolu nebo svatému slovu. Zde bych uvedl příklad, jak těmto slovům rozumím. Při nedávné mši jsem připomenul slova liturgie: Byls poslán uzdravovat duše, Pane, smiluj se nad námi. Při adoraci, která byla po mši svaté se mi spontánně v mysli objevila slova „odpouštíš, léčíš, vléváš sílu, Ježíši, Lásko vtělená“. Jsou z písně 728. Tato slova se mi po celou adoraci stala „svatým symbolem“. Pokojně jsem je v modlitbě opakoval v souvislosti s dechem a stále se k nim vracel a nechával je sestupovat stále hlouběji do svého nitra.

Modli se ke svému Abba ve skrytosti ... Ježíšův výrok nás vede ke stále větší úrovni vnitřního ticha. Nejprve se odpoutáme od vnějších podnětů. Potom se vzdáme vnitřního rozhovoru se sebou samými. Nakonec vstoupíme do tichosti modlitby ve skrytu: ztichnutí sebe sama. Sv. Antonín říká: „Dokonalá modlitba nespočívá v tom, že víš, že se modlíš...“ Jde o to, jak jen je to možné, zřici se veškerého sebevímání. Chceme-li se přiblížit Bohu, který je ve skrytosti, musíme vstoupit do stejného druhu skrytosti. Tak nám vnitřní pokojík dopřává příležitost odpočinout si od sebe samých. Nic není tak uvolňující jako toto. *(pokračování příště)*

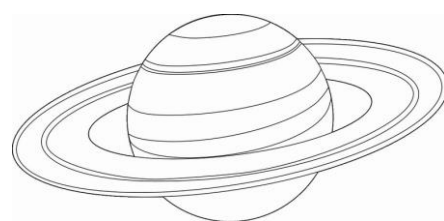
Připravil P. Jindřich Čoupek

Zajímavost

Betlémská hvězda znovu na obloze

Astronomové nás upozorňují na tzv. konjunkci planet Jupitera a Saturna, ke které dojde ve dnech 21. a 22.12. tohoto roku. Úkaz bude pozorovatelný od 16:30 do 18:30 nad jihozápadním obzorem. Obě obří plynné planety je možné pozorovat už nyní: jeví se jako dva výrazné zářící body, které se den po dni k sobě přibližují. Jupiter je ten jasnější. Něco podobného se naposledy událo v roce 1623. Tehdy se ale nacházely poblíž Slunce, takže zmizely v jeho záři a nikdo je nemohl sledovat. Za opravdu snadno pozorovatelnou a velmi těsnou konjunkcí Jupiteru se Saturnem se tak musíme vypravit celých 794 let zpátky, do roku 1226! To je pro zajímavost rok, kdy bylo založeno město Znojmo!

Mnozí odborníci se domnívají, že podobné setkání Jupiteru a Saturnu v roce 7 před naším letopočtem bylo tehdejšími astrology považováno za zjevení oznamující příchod Spasitele, tedy za tzv. **Betlémskou hvězdu**. Nenechte si tuto nebeskou podívanou ujít! Mimo jiné i proto, že další podobně blízké přiblížení těchto planet nastane až v březnu 2080!

Připravil P. Jindřich Čoupek

8. listopadu uběhlo 400 roků od bitvy na Bílé hoře. K tomuto výročí se sešli zástupci katolické církve spolu se zástupci nekatolických církví, aby se společně pomodlili nešpory za odpuštění vin a usmíření. Při modlitbě si připomněli minulé zranění a prosili Boha za naději pro společnou cestu v budoucnu. Na závěr byl odhalen Kříž smíření.

Co předcházelo bitvě na Bílé hoře roku 1620? Touto bitvou vyústily dlouhodobé spory mezi panovníkem a politickou elitou, kterou tvořili tzv. stavové, to jest vyšší a nižší šlechta (pánové a rytíři) a měšťané královských měst. Šlo o kompetence k výkonu moci ve státě. Panovníci Habsburské monarchie stále naráželi na moc šlechticů, s nimiž se vždycky museli domluvit. Od poloviny 16. století se přidalo k těmto sporům i téma náboženské svobody, tedy volby vyznání, které pokládali stavové za jedno ze svých práv. Toto právo bylo potvrzeno i tzv. Rudolfovým majestátem z roku 1609, který však byl novým panovníkem zpochybňován a nedodržován. Vyhrocením sporu došlo k defenestraci, kdy 22.5.1618 stavové vyhodili z okna dva císařské úředníky Slavatu a Bořitu. Defenestrace znamenala úplný rozchod s habsburskou vládou. Stavové zvolili českým králem Fridricha Falckého (tzv. zimní král).

Císař Matyáš byl zaskočen a nevěděl, jak má dále postupovat. Rozhodl se nakonec pro razantní odvetu, která měla zamezit rozšíření rebelie. V průběhu léta postoupily císařské jednotky jižními Čechami, občas se potkaly s některými částmi stavovského vojska, až se nakonec dostaly k Praze. Na začátku listopadu už se normálně neválčilo, protože byl pro obě strany nesmysl bojovat za nepříznivých klimatických podmínek. Nebyl jistý výsledek boje, ani co tento střet vlastně bude znamenat pro vítěze. Nakonec průběh samotné bitvy byl nečekaný. Neuběhly ani dvě hodiny a bylo po bitvě.

Po bitvě na Bílé hoře dochází k násilné rekatolizaci. Kdo z představitelů stavovského státu neutekl za hranice, s tím se vítězný král Ferdinand II. Habsburský rázně vypořádal. Již za necelý rok později bylo na Staroměstském náměstí popraveno 27 pánů a vůdců stavovského povstání. Toto jsou stinné stránky tehdejší doby. Jako každá mince má dvě strany, tak i v následující době pobělohorské se mnohé podařilo. Díky vítězství nad povstaleckými stavy se do země navraceli jezuité. Katolické náboženství se znovu stává většinovým a spolu s ním přichází po válce kulturní obroda ve formě baroka, které zacelilo mnohé rány způsobené dlouhou válkou. Události Bílé hory rozdělily společnost, ale není vůbec jisté, jestli by se nám v případě opačného vítězství vedlo lépe. Zmíněné události zasely do společnosti mnoho zloby. A ta se nikdy neodstraní, dokud nedojde ke vzájemnému odpuštění.

Kříž, který byl na Bílé hoře postaven, má za cíl vést všechny zneprátené strany ke smíření. Tento tři a půl metru vysoký kříž, jehož autorem je německý benediktin Abraham Fischer, sestává ze dvou zrezivělých křížů, které představují znesvářené strany: minulost a bolest. Třetí rameno je čisté a modré a odkazuje na vzájemné smíření. To nikdy není jen lidským úsilím, ale zároveň i dílem Božím. *P. Marek C.*

Znáte weby FATYMu?

Většina čtenářů našeho Zpravodaje je na internetu jako doma. Přesto však se setkáváme s těmi, kteří jsou překvapeni informací o existenci internetových stránek, které fungují díky našim farnostem. Jejich celá řada. Mezi nejznámější patří naše internetová televize, která běží už od roku 2005 www.tv-mis.cz. Najdete na ní stovky hodin různých záznamů, přednášek, koncertů, promluv. Někteří už si zvykli, že si jednotlivé pořady stahují např. do MP3 a poslouchají si je třeba při jízdě autem nebo při žehlení.

Asi nejnavštěvovanější jsou stránky našich farních týmů: www.fatym.com. Některé možná překvapí, že na žebříčku návštěvnosti jsou v oblasti křesťanských internetových stránkách v naší zemi již několik let v první desítce nejnavštěvovanějších. Dokonce před stránkami různých biskupství apod. Denně tam přichází několik tisíc návštěvníků. Další naše stránky sice už nemají tak velkou návštěvnost, ale i na nich je patrný každodenní zájem. Patří sem např.: www.milujte.se, kde jsou k dispozici ke stažení kompletně všechna vyšlá čísla časopisu MS!, který má redakci na faře ve Vranově. Z dalších stojí za zmínku Společenství čistých srdcí www.spolcs.cz, zde podobně jako na www.jenikov.net najdete řadu inspirujících myšlenek pro každodenní duchovní život. Mnozí jsou překvapeni, když objeví naší internetovou knihovnu na adrese: www.fatym.com/taf/knihy. K těmto internetovým stránkám můžeme připočítat stránky některých jednotlivých farností např.: fatymprimetice.cz *) nebo jenikov.net/farnost nebo poute.eu/lobendava. Na těchto stránkách najdete ještě odkazy na některé další internetové aktivity např. **JukeBox**, **TémaBox** a další.

P. Marek Dunda

---

*) Stránky www.fatymprimetice.cz vznikly teprve nedávno a jsou stránkami farními. Naleznete na nich zejména tzv. ohlášky, které obsahují informace o bohoslužbách a dalším dění ve farnostech Přímětice, Citonice, Lukov, Horní Břečkov, Těšetice, Práče a Prosiměřice. Dále zde jsou umístěny texty některých „zdařilejších“ kázání, fotografie z akcí, kontakty na kněze a jiné užitečné informace.

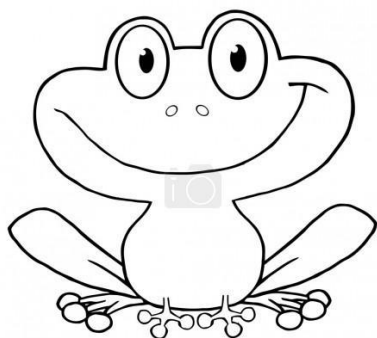

***FATYM Vranov** vás srdečně zve na **22. FATYMský ples:**
v pátek 29. ledna 2021 od 19.30 v kulturním domě na Šumné.
Hraje skupina Víkend. Vstupné je 100,- Kč.
Rezervovat si vstupenky je možno na telefonu 731 738 915.*

Farní ples farnosti Přímětice, který se měl konat v pátek 22.1. 2021, se letos z důvodu nejisté doby konat nebude, ale možná budeme překvapeni nějakou jeho alternativou, jejíž podoba se pomalu rodí ... ☺.
Proto si určitě svůj čas na ten večer rezervujte.

Dobrá nálada nevyřeší všechny tvoje problémy, ale naštvě tolik lidí, že stojí za to si ji udržet.

Dva kluci si povídají cestou z kostela: „Co myslíš, jak je to s tím ďáblem, o kterém kněz mluvil?“ „Víš, jak to bylo s Ježíšem a Mikulášem - určitě to zase bude táta.“

Letošní Vánoce budou o ničem. Počítám s trapnou výmlouvou, že Ježíšek dostal covidu.

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě. Zeptal se tedy předvedeného muže: „Za co jste tady?“ „Za předčasné vánoční nákupy.“ „To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“ „Dvě hodiny před začátkem otevírací doby.“

Milý Ježíšku, celý rok jsem byla hodná. Dobře, tak skoro celý rok. No tak, půl roku. Fajn, tak si něco koupím sama.

Milý Ježíšku, k Vánocům bych chtěla tučné bankovní konto a štíhlé tělo. Prosím, nepplet' to jako vloni.

Dvě ženy se baví nad kávou: „Včera jsem vzala muže na Vánoční trhy,“ nadhodí jedna. Druhou to zaujme: „Nepovídej, a chtěl ho někdo koupit?“

**Dávej, ale nenech se využívat.
Miluj, ale nedovol, aby tvé srdce bylo zneužíváno. Důvěřuj, ale
nebud' naivní.
Naslouchej ostatním a neztrat' svou víru!**

Jeden muž říká druhému: „Moje manželka má zvláštní skříň: kdykoli do ní chce něco dát, tak není kam. A kdykoli z ní chce něco vzít, tak není co.“

Když tak občas jdu večer o Vánocích po ulici, tak přemýšlím, jestli slavíme zrození Ježíše nebo Českých energetických závodů.

Toto 97. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkostece, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupích, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Přímětích, Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích a P. Marek Coufal (mobil: 722 752 154), administrátor v Citonicích, Horním Břečkově a Lukově - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Prokopa Diviše 12, 669 04 Znojmo, e-mail: farnostprimetice@seznam.cz. Vyšlo v prosinci 2020. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již devadesátéosmé) je plánováno jako velikonoční a vyjde, dá-li Bůh, v dubnu 2021. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkrvněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com a www.fatymprimetice.cz. Pro vlastní potřebu. (Doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz) Neprodejné

